

har ønsket fra alle Sider igennem vort Forsvar at sikre vor Neutralitet, men har ikke ment, at vi skulde bruge Forsvaret til at holde Fjenden saa længe hen, at vi dernæst kunde vælge, hvem af Parterne vi vilde slutte os til. Det synes jeg paa en vis Maade snarest kunde kaldes Præferencepolitik end det, som jeg antager, at den danske Stat i dette Øjeblik driver ved det Forsvar, vi have nu.

Jeg har ikke villet undlade at fremføre disse Bemærkninger, fordi jeg antager, at jeg derved har givet den højtærede Konseilspræsident Lejlighed til at forklare eller bortforklare eller udviske de Ord, han der har sagt.

Madsen-Mygdal: Jeg skal i Dag fuldstændig afholde mig fra yderligere Begrundelse af min Stilling til disse Lovforslag; jeg har jo, særlig ved første Behandling, haft Lejlighed til nogenlunde udførligt at begrunde denne Stilling, og jeg kan henvise dertil. Jeg ønsker blot ganske kort med den højtærede Formands Tilladelse at angive denne Stilling til samtlige Lovforslag under eet — det er ganske vist kun Befæstningslovforslaget, der foreligger til Behandling; men adskillige ærede Talere have jo omtalt samtlige Lovforslag, og jeg antager, jeg kan gøre det samme; saa er jeg fri for at tage Ordet senere.

Der er mange af disse Lovforslag, de fleste af dem, kan jeg gerne sige, som jeg i og for sig ikke har noget imod og gerne kunde stemme for. Det kunde jeg sige f. Eks. om Lønningslovforslaget, endskønt jeg synes nok, det gaar lovlig vidt med Hensyn til Lønningsstillæg til Officererne; men imidlertid, det kunde jeg lade passere. Ligeledes er der et Lovforslag om Salg af forskellige Grunde, som ikke rækker vidt nok, ikke gaar saa vidt, som jeg ønsker; men i og for sig kan jeg jo ikke have noget mod Lovforslaget, mod, at der sælges de Arealer, der nævnes i det. Derimod er der to Forslag, nemlig dette Forslag, som vi her behandle, og saa selve Hærløven, hvortil min Stilling er af en anden Art. Jeg ser mig ikke i Stand til at stemme for noget af disse to Lovforslag; men maa af Hensyn til min Stilling og hele mit Syn paa denne Sag være nødt til at stemme imod dem. Deraf følger, at jeg ogsaa stemmer mod samtlige de andre, idet nemlig der er en Slutningsparagraf i hvert af Lovforslagene, der gør dem afhængige af hverandre, saaledes at denne min Stilling til de to Lovforslag altsaa

faar samme Virkning overfor samtlige Lovforslag.

Rambusch: Der var i den højtærede Konseilspræsidents Tale en Paastand, jeg ikke kan lade hengaa uimodsaagt, en Paastand, der, om jeg ikke tager meget fejl, blev gentaget to Gange, nemlig ikke alene, at Københavns Landbefæstning var absolut umulig som saadan, men ogsaa, at det var noget, som alle nu var enige om. Ja, hvis den højtærede Konseilspræsident havde holdt sig til at paastaa, at den var absolut umulig, skulde jeg have ladet denne Paastand staa uimodsaagt som det Vidnesbyrd, den var, om, at han her havde vovet sig ind paa et Omraade, han ikke havde mindste Kendskab til. Men naar han gaar saa vidt som til at paastaa, at det ere alle enige om, maa jeg paa det bestemtteste hævde, at det er en Paastand, som er greben ud af Luften, en Paastand, som er i absolut Strid med Kendsgerningerne, den Række Kendsgerninger, som ere blevne slaaede fast ved første Behandling af denne Sag her i Tinget.

Piper: Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at det var tidsnok i 1922 at tage Beslutning om denne Sag, hvorledes man skulde erstatte den nuværende Landbefæstning, og den højtærede Konseilspræsident udtalte tillige, at vi foregreb intet nu. Det er jo ikke rigtigt. Ved den Afstemning, vi foretog nu, ville vi tage Beslutning om, at Fæstningen skal nedlægges til den Tid, og dette vil utvivlsomt paavirke hele det Syn, Befolkningen har paa denne Sag i Mellemtiden. Det kan ikke undlade at gøre Indtryk paa Vælgere, naar begge Rigsdagens Afdelinger vedtage, at Fæstningen skal nedlægges.

Hvorledes det skulde gaa til, at vi ingen Nytte skulde kunne have af Fæstningen, saa længe den ligger, men at en Nabomagt derimod skulde kunne bruge den, det forstaar jeg ikke, naar vi vel at mærke have forberedt os tilstrækkeligt paa at kunne bruge den og drage de nødvendige Konsekvenser af, at vi have den.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) udtalte, at vi havde ikke vist nogen Imødekommen fra vor Side, hvorimod han hævdede, at man havde strakt sig langt fra det Partis Side, han tilhørte. Dette er ikke rigtigt. Ved at akkviescere ved flere af Forslagene, som de ere, have vi vist Imødekommen Ved ikke at stille større Krav paa Hær-